

[Dohrmann]

gifter, skal den investering, der foretages, jo lægges oven i priserne. Det er nu engang sådan, at også taxaerhvervet har sine begrænsninger, forstået på den måde, at jo dyrere det bliver, jo færre kunder vil der være, jo færre har råd til at køre i taxa. Det er jo heller ikke ligefrem ønskværdigt, at f.eks. pensionister ikke skulle have råd til at tage en taxa, hvis de har behov for det.

Vedrørende det andet, der foreslås, nemlig uddannelse, vil jeg godt sige, at jeg synes, at man i almindelighed får en god og rimelig betjening i de taxaer, man sætter sig ind i, og derfor synes jeg ikke, det er nødvendigt, at Folketinget vedtager, at nu skal de enten det ene eller det andet. Hvis erhvervet, chauffører og vognmænd, er enigt om, at det er nødvendigt med uddannelse, jamen så er det da fint. Lad dem selv klare det, men hold Folketinget udenfor!

Der er én ting, jeg mener Folketinget bør hjælpe erhvervet med. Det er det, der er nævnt i henvendelsen fra Storkøbenhavns Taxivognmænd, nemlig at der selvfølgelig skal gælde de samme politimæssige regler for taxachauffører som for buschauffører. Hvis folk ikke vil betale deres taxaregning, skal det ikke være således, at de bliver behandlet blidere end dem, der f.eks. ikke betaler i bus eller tog. Det er aldeles urimeligt, og det burde selvfølgelig være noget, justitsministeren omgående tog sig af. Men det er sådan set også det eneste område, hvor Fremskridtspartiet mener, at Folketinget bør blande sig i denne sag.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg vil i relation til det, både fru Inger Stilling Pedersen og hr. Dohrmann har sagt, starte med at sige, at det selvfølgelig er arbejdsgiverne, der har ansvaret for personalets sikkerhed. Det er også arbejdsgiverne, der må betale det, det koster, for at personalet kan være i sikkerhed på deres arbejdsplads.

VS er enige i sigtet med forslaget, men vi står tøvende og usikre over for, hvordan man når det mål, alle her har sagt de ønsker at nå. Vi synes ikke, at forslaget er specielt detaljeret og siger ret meget om, hvordan man egentlig kan nå målet. Det er lidt uoverskueligt og mangler, som det er blevet sagt, økonomiske konsekvensberegninger, men også

en nærmere beskrivelse af, hvilket system man eventuelt ville kunne bruge.

Men alt det kan vi jo få opklaret under udvalgsarbejdet. Man kan sige, at i det her tilfælde er udvalgsarbejdet ret påkrævet, for at man kan finde frem til den bedste løsning.

Der er flere, der ligesom har angrebet ordet »psykologi«. Jeg ved ikke, om det er en strid om kejserens skæg, men der skal i alle tilfælde en god håndfuld psykologisk sans til for at håndtere et fuldt menneske i en bil; det er ikke noget, man er født til at kunne gøre. Jeg er helt sikker på, at et kursus som det, Socialdemokratiet skitserer, ville forøge chaufførens mulighed for at tackle kunderne, når de blev lidt for ubehagelige, når de var fulde.

Konkluderende: vi er positive over for det, man ønsker.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det er til fru Elisabeth Bruun Olesen: selvfølgelig har arbejdsgiverne ansvaret, men så vidt jeg ved, er der ikke ret mange, der finder sig i at blive dikteret, hvordan det skal være. Det må afhænge af forhandlinger mellem arbejdsgivere og arbejdstagere, hvordan arbejdsforholdene skal være. Hvis chaufførerne mener, at de og de ting er nødvendige for sikkerheden, må de forhandle, og kan de ikke opnå noget og mener, at det er et lovgivningsspørgsmål, må de gå til Folketinget.

Vi ønsker normalt, at arbejdsgivere og arbejdstagere forhandler om sikkerhed og forholdene på arbejdspladserne. Sådan skal det forstås.

Erenbjerg (S):

Jeg vil gerne takke for en overvejende positiv modtagelse, om end det var med forskellig styrke. Det er i hvert fald glædeligt, at samtlige Folketingets partier er helt på det rene med, at der bør ske noget på området. Men måden, hvorpå man vil sikre udøvere af hyrevognserhvervet, er tilsyneladende forskellig.

Baggrunden for, at vi har fremsat dette forslag, er selvfølgelig det stadig stigende antal nødopkald til bestillingskontorerne. Det var et ret drastisk tal i første kvartal af 1986. Jeg synes også, det må bekymre enhver, at det er, som om volden er blevet gro-